

Oponentský posudek
disertační práce Mgr. Pavla Sladkého
„Právní postavení mezinárodních organizací a orgánů jako subjektů mezinárodního práva veřejného“

Předložená disertační práce se zabývá velmi zajímavým a v české internacionalistice ne příliš důkladně zpracovaným tématem. Navíc jde o téma, které je z hlediska mezinárodněprávní praxe stále aktuální. Namátkou se mně vybavuje diskuse na 81. zasedání FAO CCLM o postavení Indian Tuna Commission, při níž šlo o to, zda je Komise samostatnou mezinárodní organizací nebo orgánem FAO. Ke zvolenému tématu nelze mít žádné připomínky a lze obecně konstatovat, že analýza zvolených tematických okruhů může pozitivně přispět k diskusím na daná témata a tím dalšímu posunu a rozvoji mezinárodního práva v České republice.

Práce je členěna do 6 částí – I. Předmět, účel a metodologie zpracování disertační práce; II. Vymezení základních pojmů; III. Statická stránka mezinárodněprávní subjektivity mezinárodních institucí; IV. Dynamická stránka mezinárodněprávní subjektivity mezinárodních organizací; V. Praktické příklady; VI. Závěr. Každá z částí je pak členěna do průběžně číslovaných kapitol a sub-kapitol. Členění práce je přehledné a její předkladatel se snaží podat přehled o všem, co je podle jeho soudu pro zpracovávané téma nejdůležitější. Jádro práce lze spatřit v části III. a IV. Obě tyto části jsou pak doplněny poměrně zajímavou ukázkou praktických příkladů, je však otázkou, zda vybrané příklady tvoří opravdu reprezentativní vzorek. Na druhou stranu je však jasné, a autor sám to na několika místech své práce zdůrazňuje, že vzhledem k množství nejrůznějších mezinárodních institucí nešlo zvolit jiný postup, než svým způsobem „kvalitativní“ výzkum.

Práce je zpracována za použití standardních metod, její rozsah i obsah odpovídají požadavkům kladeným na obdobné práce. Autor osvědčuje poměrně slušnou orientaci v základních pramenech a pracuje jak s primárními, tak se sekundárními prameny s přehledem. Seznam použitých pramenů je standardní. Ke zvolené literatuře je však možno mít jisté připomínky. Autor mohl zejména zvolit aktuální vydání některých citovaných prací, např. citace 4. vydání Brownlieho Principles of Public International Law v době, kdy už existuje vydání 6. vzbuzuje jisté rozpaky, oponent si je však vědom problémů s doplňováním

informačních zdrojů na právnických fakultách i ve státních institucích. Vzhledem k tomu, že disertant věnuje poměrně velkou pozornost OSN, je s podivem, že se mezi citovanou literaturou neobjevuje poměrně autoritativní komentář Charty OSN vydaný pod redakcí B. Simmy (The Charter of the United Nations, A Commentary, Oxford University Press). Je však nutno poznamenat, že tento nedostatek však na úroveň práce neměl podstatný vliv.

Práce je sice celkem zajímavá, autor se však místy nevyvaroval některých faktických nepřesností. Zcela zarážející je však skutečnost, že se disertant příliš nezabýval náležitou revizí textu. Ani stylistika, ani gramatika nejsou podle mého soudu na odpovídající úrovni a stálo by přinejmenším za zvážení, zda nepředložit a v knihovně právnické fakulty neuložit stylisticky a jazykově revidovanou verzi práce. Jen namátkou uvádím „magickou“ část práce mezi stranami 60 až 63. Na čtyřech stránkách lze napočítat téměř celou řadu gramatických a stylistických prohřešků. Nemohu se ubránit dojmu, že autor práce častěji než češtinu používá jinou řeč a svůj mateřský jazyk začíná zapomínat. V horším případě pouze nevěnoval jazykové stránce dostatek pozornosti. Ilustrativní věta ze strany 63 zní: „V současnosti je nařízení nerespektováno a na chodbách budov OSN v New Yorku je i nadále kouřeno“. Když si odmyslíme obsahový význam tohoto sdělení pro samotnou práci, nelze se nepozastavit nad jeho formou. Ostatní chyby raději nebudu komentovat, rád bych jen podotkl, že se obdobné prohřešky vyskytují v celé práci, nikoliv pouze na zmiňovaných stránkách. Své výše učiněné doporučení tedy míním opravdu vážně. Práce totiž není pouze vizitkou samotného autora.

Pro ústní obhajobu bych rád položil otázku, jaký rozdíl je mezi výsadami a imunitami obecně. Autor práce se o tomto tématu zmiňuje např. na s. 57, a nejsem si jist, zda se s jeho závěrem mohu bez dalšího ztotožnit. Rovněž bych rád věděl, co si disertant myslí o mezinárodněprávní subjektivitě celních unií.

I přes některé výhrady doporučuji práci k ústní obhajobě.

Vladimír Balaš

V Praze dne 3. června 2007